

τὴν οἰκίαν τρέφει, ἀλλὰ πρὸς τρίτοις καὶ ὡς πολ-
 λάς καὶ βῆς, καὶ περιποιεῖται τὸσαῦτα, ὥστε καὶ
 τῇ πόλει πολλάκις λειτῦργεῖν· ἀπὸ δὲ ἀρτοποιίας
 Κιριβὸς τὴν τε οἰκίαν πᾶσαν διατρέφει, καὶ ζῆ δαψι-
 λῶς; Δημέας δὲ ὁ Κολυττεύς ἀπὸ χλαμυδοργίας·
 Μένων δ' ἀπὸ χλανιδοποιίας· Μεγαρέων δὲ οἱ πλεῖ-
 στοί, ἔφη, ἀπὸ ἐξωμιδοποιίας διατρέφονται; ἘΝῆ
 Δί', ἔφη· ἔτοι μὲν γὰρ ὠνόμενοι βαρβάρους ἀνθρώ-
 πους ἔχουσιν, ὥστε ἀναγκάζειν ἐργάζεσθαι, ἢ καλῶς
 ἔχει· ἐγὼ δ' ἐλευθέρους τε καὶ συγγενεῖς. Ἐπειτ',
 ἔφη, ὅτι ἐλεύθεροί τ' εἰσὶ καὶ συγγενεῖς σοί, οἷοι χρῆ-
 ναὶ αὐτοὺς μηδὲν ἄλλο ποιεῖν, ἢ ἐσθίειν καὶ καθεύδειν;
 πότερον καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων τὴν ἔτω ζῶντας
 ἄμεινον διάγοντας ὄρας καὶ μᾶλλον εὐδαιμονίζεις, ἢ
 τὴν

λειτῦργεῖν] Cum versuram fa-
 cere necesse est, ut Nepos in Atti-
 co ait, suis opibus, mutua data pe-
 cunia, leuat publicam inopiam.
 λειτῦργεῖν dicuntur, quicunque
 reip. profunt opera aliqua aut pe-
 cunia. Docta est de hoc verbo dis-
 putatiuncula apud Casaubonum
 contra Baron. Exerc. XLI. Ern.

Κιριβὸς] Valkenarius negat
 fuisse nomen Graecum; sed Κί-
 ροιβος et Κυριβίων. Ruhnkenius,
 teste Ernesto, scribendum coniicit
 Κυρήβιος. Apud Demosthenem de
 Fals. Leg. vulgo editur Κηρυβίων,
 sed meliores libri dant Κυρυβίων.
 Eudocia inde laudat Κυρηβίων p.
 150. Nomen hic ab ipsa re ductum;
 κυρήβια enim farina est, unde κυρη-
 βιοπώλης Aristophani. Cf. ad Equi-
 tes vers. 254. In MS. Vindob. 1
 et marg. Steph. est Κυρικὸς. In
 Vatie. 1 et Flor. A. Κύριβος. Sim-
 plex τρέφει in Flor. B, C.

Κολυττεύς] E Colytta, popu-
 lo tribus Aegeidis. Harpocrat.
 Rescripti Κολυττεύς pro Κολλυ-
 τεῖς. Nam Κολυττός scribitur
 ap. alios, ut Demosth. de Cor. c.
 55, et nostrum H. Gr. V, 1, 23:
 Hes. Harp. Ern.

χλανιδοποιίας] Haec non ac-
 curate respondent dictis §. 5. ubi
 nullae χλανίδες, ut hic nulli χλα-
 τώνισχοι s. nulla χιτωνοποιία: ut
 bene monet Doruill. ad Charit.
 p. 385. Sed non necesse est, haec
 tam accurate sibi respondere. Apud
 Pollucem VII, n. 33 ex hoc forte
 loco citatur χλαμυδοποιία, ut eo-
 dem sensu cum χλαμυδοργία di-
 cta: super quo loco fluctuat Iug-
 germannus etiam, quaerens, an
 hic χλαμυδοποιίας scribendum
 fortasse sit. male. Nam de diuer-
 sis artibus sermonem esse nimis
 evidens est. Ern. — In edd. vet-
 est χλονιδοποιίας, vitioso.

ἢ καλῶς ἔχει] Vertunt: quos
 possunt cogere ad elaborandum ea,
 quae ipsis expediant. ἢ καλῶς ἔχει
 int. αὐτοῖς ἐργάζεσθαι. vertam —
 ad elaborandum ea, quae decet ho-
 mines barbaros et seruos elaborare.
 Sic I, 3, 3, ἢ γὰρ τοῖς θεοῖς κα-
 λῶς ἔχει, pro decet, conuenit, ut
 ap. poetas καλόν ἐστιν. Atque sic
 poterit distinctio vulgata manere.
 Ernestus tamen V, C, maiorem
 vult poni distinctionem post ἐργά-
 ζεσθαι, et verba ἢ καλῶς ἔχει
 verti: quod reprehendi non potest.
 Hinderb.